

మినీ కథలు :

ఎంగిలి కూడు

రామలింగం కథలు చదవడంవల్లా -
 వినడంవల్లా చెవులు కోసుకుంటాడు.
 వారపత్రికలు - మాసపత్రికలు కొనడం
 అలవాటులేదుగాని - ఎలాగోలా కథలన్నింటిని
 ఎప్పుడో ఒకప్పుడు చదవకుండా వుండ
 (లే)దు. రామలింగం ఓ ప్రక్క ప్రస్తుత
 పాపాత్యాన్ని అవగాహన చేసుకోడానికి
 ప్రయత్నిస్తూ - మరో ప్రక్క అప్పుడప్పుడు
 తనుకూడా చిన్నచిన్న కథల్ని రాయడం -
 పత్రికలకి వంపించడం చేస్తున్నాడు.

ఆరోజు వదకొండోసారికూడా తనలో
 కనే గట్టిగా ఆ ను కు న్నా డు: "ఈసారి
 ఆ సాహితీ సంస్థ నిర్వహిస్తున్న మినీ కథల
 పోటీలో మొదటి బహుమతి అయిందోందల
 రూపాయల్ని ఎలాగోలా త న సౌం తం
 చేసేసుకోవాలని."
 కథ రాయడంకోసం రామకృష్ణా ఫీచర్లో

సంస్కృత రమణసూర్తి

ప్రశాంతంగా వున్నచోట కూర్చుని కాగి
 తాల్ని నలుపు చేయసాగాడు. పది నిము
 షాల్లో రెండు పేజీల కథ రాయడం పూర్తి
 చేసి - తను రాసింది సరిగ్గా వుందో లేదోనని
 చదువుకోసాగాడు.
 అంతలో ఓ యాభయ్యేళ్ళాయన రామ
 లింగం దగ్గరకొచ్చి "ఎవరి బాబూ! కథ
 గాని రాస్తున్నావా ఏవీటి?" అడిగేడు.
 రామలింగం తలెత్తి ఆయనవేపు చూస్తూ
 అన్నా... నండి"
 "వు... ఎందు బాబూ?"
 "ఆ..."

"కథలంటే నాకు చాలా పిచ్చి బాబూ!
 చిన్నకథలా వుంది. ఏ దీ ఓసారిలా ఇవ్వు.
 చదివిచ్చేస్తాను" అంటూ రామలింగం చేతి
 లోని కాగితాల్ని తీసుకున్నాడు.
 రామలింగం కాదనలేకపోయాడు. తన
 కథ చదివే మొదటి పాఠకుని అభిప్రాయం
 ఇప్పుడే తెలుసుకోవచ్చుకదాని వూరు
 కున్నాడు. మూడు నిమిషాల్లో కథ చదివేసి
 కాగితాల్ని రామలింగంకి ఇచ్చేశాడతను.
 ఆరక్షిగా అడిగేడు రామలింగం
 "ఏవండీ! నా కథ బావుందా?"
 "కథ బాగానే వుంది. కానీ...."
 "సందేహిస్తారేవండీ? మీ అభిప్రాయం
 వేదో చెప్పండి."
 "నా అభిప్రాయం చెబితే బాధపడతావ్
 బాబూ!"
 "ఫర్లేదు చెప్పండి."
 "ఇంతకుముందు ఇలాంటి కథ చది
 వేను బాబూ! ఆ రచయిత పేరు నాకింకా
 గుర్తుంది."
 "ఇలాంటి కథ నుమారు అయిదేళ్ళ
 క్రితం ఓ పత్రికలో వచ్చిన మాట నిజంవే
 ననుకోండి! అయినా మన పిచ్చిగాని ఆకథ
 ఇంకా ఎవరికి గుర్తుంటుందిలేండి? ఎందు
 కై నా మంచిదని నా కథకి ముగింపు
 మరోలా చేశాను గదండీ?...."
 "నిన్ను చూస్తుంటే నాకు జాలేస్తుంది
 బాబూ! ఎవరు గుర్తించినా, గుర్తుంచుకోక
 పోయినా కనీసం "ఆ కథ" రాసినతనై నా
 నీ కథని ఎప్పుడో ఒకప్పుడు చదవడం
 జరుగుతుంది. అప్పుకై నా నీ అసలురంగు
 బయటపడక మానడు."
 "ఏవీటండీ. మీరు: ఏదో కథ చదువు
 తారంటే ఇచ్చేనుగాని - మరి ఇలా అస
 భ్యంగా రంగు - గింగు అంటూ నోరు
 పారేసుకుంటారేవండీ! నేనేవీ ఆ కథని
 మక్కికై మక్కికాపీ చేయలేదు కదా?...."
 "రాయాలనే తవన నిజంగా గన్నె
 నీకుంటే - ఎలాంటి కథలు రాస్తే సమాజా
 నికీ పనికొస్తాయో? - అనలు కథ రెండుకు
 రాయాలో? - మంచి కథలు రాయడానికి
 ఎటువంటి వస్తువు నెను, కోవలో?.. అన్న
 విషయాలు నీకు నే చెబ్తాగాని - ఇకమీద
 ట్నుంచై నా ఇలా "ఎంగిలి కూడు" కోసం
 ప్రాకులాడం మానేసెయ్ బాబూ!...."
 "మాబాగుండే మీ ఎవ్వారం! మా
 "పెద్ద రచయితలా పోజేస్తున్నారే?...."
 "నీవంటున్నట్లు నేనేవీ పెద్ద రచయి

తను కాను గానీ - నీవు అయిదేళ్ళ క్రితం
 చదివిన "ఆ కథ" రాసింది మాత్రం నేనే
 బాబూ!"
 "అయ్యో!" ★

పాత కథ

క్రితాలు కళ్ళల్లో దెన్యం, అర్థింపు.
 రాంబాబు కళ్ళల్లో విసుగు, కోపం.
 "లేవని చెప్పంటే వినిపించుకోవేం!
 నీ మొగుడు తెచ్చివడేసిన మాటలు వున్నా
 యనుకున్నావా యిక్కడ-అడిగినప్పుడల్లా

వదులూ, పాతికలూ యివ్వడానికి?" పేద
 రికంమీద విరుచుకుపడుతోంది అధికారం.
 "ఈ ఒక్కసారికి పది రూపాయలిచ్చి
 పుణ్యం కట్టుకోండి బాబూ! బిడ్డకు ప్రాణం
 మీదకు వచ్చింది. సూదిమందు తెప్పి సేగాని
 బిడ్డ బ్రతకడని డాక్టరు చెప్తున్నాడు పస్తు
 తారీఖున నా జీతంలో వట్టుకోండి. చచ్చి

ఇ. టి. రామారావు

మీ కడుపున పుడతాను" అవసరం అభి
 మానం చంపుకొని ప్రాధేయపడుతూవుంది
 పేదరికం!
 "అదేం కుదరదు. వెళ్ళిక్కడనుంచి"
 చీదరించుకుంటూ కుర్చీలోంచి లేచాడు.
 లోపలికి వస్తున్న పుణ్యమూర్తిని "రండి"
 అంటూ ఆహ్వానించి లోనికి తీసికెళ్ళాడు.
 నిన్నహాయంగా వెనుదిరిగి నడిచింది
 సీతాలు.
 "ఎవరండీ ఆవిడ?" అడిగాడు పుణ్య
 మూర్తి.
 "మా ఫ్యాక్టరీలో కూలి మనిషి. చది
 రూపాయలు కావాలట. బిడ్డకు జబ్బు చేసిం

దని వెధవ వేషాలు-పైగా ఆ డబ్బుతో ఏ సినిమాలకో చెక్కెస్తారు. లేదంటే తాగితంద నాలాడుతారు. అలగజనం" అన్నాడు రాంబాబు.

"అవునవును. ఆ జాతి బుద్ధులే అంత" అని సమర్థించి. "స్వామివారి స్వాగత సత్కారాలకు మీరిస్తానన్న చందా.." అని వచ్చిన పనిలోకి దిగాడు పుణ్యమూర్తి.

"అలాగే" అంటూ ఖీరువలోంచి వంద రూపాయల కాగితం తీసిచ్చాడు రాంబాబు.

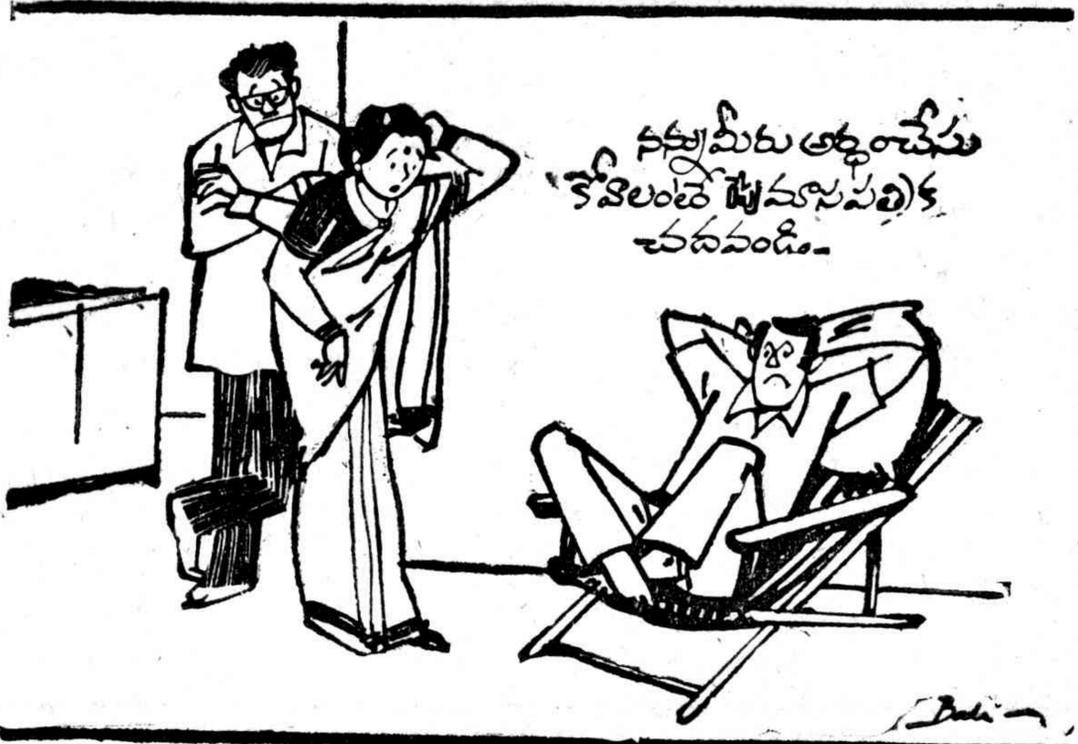
కాసేపు రాబోయే స్వామి మహాదానం దులవారి మహిమలను గురించి వారు సేవించిన తీర్థాలను గురించి రాంబాబుకు విశదీకరించి. "యికా చాలా మందిని కలవారి" అంటూ శైలవు తీసుకున్నాడు పుణ్యమూర్తి.

పుణ్యమూర్తి వారం రోజుల క్రితం ఆ వూరొచ్చాడు. తాను స్వామి మహాదానం దులవారి శిష్యుడనని, వారిని ఆ వూరికి ఆహ్వానించి ఆ వూరిని పునీతం చేయ సంకల్పించానని చెప్పుకుంటూ వూళ్ళో వెద్దల దగ్గర వారి స్వాగత సత్కారాలకు చందాలు పోగు చేయటం ప్రారంభించాడు. సహజంగా స్వాములవారన్నా. మహర్షులన్నా అత్యంత విశ్వాసం, భక్తి ప్రదర్శించే రాంబాబు ఆ "పుణ్య కార్యానికి" తన వాటాగా వంద రూపాయలు సమర్పించుకున్నాడు.

మర్నాడు ఉదయాన ఫ్యాక్టరీకి వెళ్ళిన రాంబాబుతో, సీతాలు పనిలోకి రాలేదని ఆమె బిడ్డ చనిపోయాడని చెప్పాడు మానేజరు. గుండెల్లో ఏ మూలనో కలుక్కుమంది రాంబాబుకి. కాసేపట్లో ఫోన్ మ్రోగింది. రిసీవర్ ఎత్తుకున్నాడు రాంబాబు.

"హలో! రాంబాబుగారూ! నేను భీమ శంకరం మాట్లాడుతున్నాను. అజంతా లాడ్జ్ పొప్రయిటర్ ను. పుణ్యమూర్తి.... అదే స్వామి మహాదానం దులవారి శిష్యుడనని మనందరి దగ్గరా చందాలు వసూలు చేశాడు.... అతడే రాత్రి చెప్పా చెయ్యకుండా లాడ్జ్ నుంచి వుడాయించాడండీ. వాడు వట్టి మోసగాడటండీ. ఇంతకు ముందు చాలా వూళ్ళల్లో యిలాగే డబ్బు వసూలు చేసుకొని ....."

"....."

Advt

ఐటెక్స్ - మాట్ ఫినిష్

తెలకము
నాణ్యతను పరిశోధించి
వ్యత్యాసమును చూడండి

ఐటెక్స్ మాట్ ఫినిష్ (EYETEX MATT FINISH) తెలకము మీ మృదువైన చర్మమునకు సరియైనది. మీ అందమును ప్రజ్వలంపజేయును. అనేకమైన మంచి రంగులలో, చర్మమునకు హాని కలగని మంచి సువాసన ద్రవ్యములతో జేయబడినది.

ఇది కొషధములు మరియు అలంకార వస్తువుల యాక్స్ మరియు రూల్స్ ప్రకారము - ఎజ్జాన పూర్వకముగా తయారుచేయబడినది.

ఒక్కొక్క ట్యూబులోను 50% ఎక్కువ తెలకము అదే ధరకు దొరుకుటచే చాల పొదుపైనది.

33 సంవత్సరముల అనుభవము వేరు విధముగ వుండుటకు వీలులేదు.

ARAVIND LABORATORIES MADRAS-600 033